

Sygn. akt II AKz 151/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie :

Przewodniczący:	SSA Zbigniew Różański
Sędziowie:	SA Stanisław Sielski SA Stanisław Urban (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Halina Rączy

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie
– Rafała Teluka,

po rozpoznaniu w sprawie **P. P. (1) i innych**

podejrzanego z art. 258 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego P. P. (1)

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt II Kp 246/12

o zarządzeniu zniszczenia dowodów rzeczowych

na podstawie art. 437§ 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

u t r z y m a ć w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie, po rozpoznaniu wniosku przedstawiciela urzędu prokuratorskiego, w którym wnosił o zarządzenie zniszczenia dowodów rzeczowych, na podstawie art. 232a § 2 i § 3 k.p.k. orzekł o:

1) zniszczeniu, zabezpieczonych w sprawie o sygn. akt Ap V Ds.14/12

w miejscowości P., ul. (...), przedmiotów w postaci:

- 3534 sztuk żywych roślin konopi, w tym 1752 sztuki sadzonek i 1782 sztuki dojrzałych roślin,

-środka odurzającego w postaci marihuany - suszu roślinnego o wadze 17,36 kilogramów,
przechowywanych w pomieszczeniach piwnicznych Komendy Powiatowej Policji w J.;

2) pozostawieniu zabezpieczonych w sprawie o sygn. akt Ap V Ds. 14/12

w miejscowości P., ul. (...), przedmiotów w postaci

13 próbek pobranych zabezpieczonych roślin i suszu konopi, wyszczególnionych w protokole przekazania próbek towarów pozostałych po badaniach nr (...), i przechowywaniu ich w pomieszczeniach Komendy Wojewódzkiej Policji w R. do czasu zakończenia postępowania.

Postanowienie to zostało zaskarżone przez obrońcę podejrzanego

P. P., który sformułował następującej treści zarzuty:

1) obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 232a § 2 i § 3, art. 7, art. 92 k.p.k., co miało wpływ na błędne ustalenie stanu faktycznego, poprzez wybiórczą i naruszającą zasady prawidłowego rozumowania, omijającą wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, nieuwzględniającą całokształtu okoliczności ujawnionych w toku posiedzenia, ocenę wskazanych we wniosku prokuratora okoliczności, i ustalenie na ich podstawie, że w niniejszej sprawie dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania, wystarczającym jest przechowywanie próbek w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań, tym samym uzasadnionym jest zarządzenie zniszczenia zabezpieczonych przedmiotów, podczas gdy nie został dopuszczony na etapie postępowania przygotowawczego dowód

z opinii biegłego z zakresu badań środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów, a ponadto ilość pobranych próbek jest rażąco niska w stosunku do ilości zabezpieczonych w sprawie przedmiotów, co wskazuje na nieprawidłowy sposób ich pobrania;

2) obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 94§1 pkt 5 k.p.k., co miało wpływ na treść orzeczenia, a także utrudnia sformułowanie zarzutów, poprzez m. in. sporządzenie uzasadnienia, które nie wskazuje

w swej treści logicznego procesu, który doprowadził Sąd do wydania postanowienia, w którym nie wskazuje wyczerpująco przesłanek przemawiających za poddaniem weryfikacji twierdzeń wskazanych we wniosku prokuratora i prawidłowości przeprowadzonych przez niego czynności, w szczególności sposobu pobrania próbek.

W oparciu o powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i nie zarządzenie zniszczenia zabezpieczonych w sprawie

o sygn. akt Ap V Ds.14/12 przedmiotów, ewentualnie o jego uchylenie

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego na uwzględnienie nie zasługuje.

Kontrola odwoławcza nie wykazała, aby Sąd I instancji dopuścił się naruszenia przepisów prawa procesowego, wyszczególnionych w środku odwoławczym.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu z punktu 2, gdyż

w razie stwierdzenia, iż uzasadnienie skarżonego postanowienia nie poddaje się kontroli instancyjnej konieczne byłoby wydanie orzeczenia o charakterze kasacyjnym. Do wydania takiego orzeczenia nie ma jednak podstaw.

Pożądane byłoby by uzasadnienie postanowienia zawierało te same elementy, co uzasadnienie wyroku. Brak jednak pewnych elementów nie może dyskredytować takiego dokumentu sprawozdawczego. Przyjąć należy, że uzasadnienie powinno wskazywać, czym kierował się organ wydający postanowienie wydając je o takiej, a nie innej treści. Wbrew temu, co podnosi skarżący można odczytać przesłanki, którymi kierował się Sąd I instancji, wydając skarżone postanowienie. Brak jest zatem podstaw do podzielnia zrzutu wyartykułowanego w pkt 2 skargi odwoławczej.

Nie sposób także zgodzić się z zarzutami z pkt 1 zażalenia.

W szczególności chybione jest twierdzenie o naruszeniu § 3 art. 232a k.p.k. Przepis ten stanowi: „Jeżeli sąd zarządził zniszczenie w części przedmiotów lub substancji, o których mowa w § 1, wskazuje jednocześnie

w postanowieniu miejsce i czas przechowywania ich pozostałej części

w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań”. W pkt 2 postanowienia, wskazano miejsce (pomieszczenia Komendy Wojewódzkiej Policji

w R.), czas przechowywania (do czasu zakończenia postępowania) oraz niezbędną ilość próbek do przeprowadzenia badań (13). Odwołanie się przez skarżącego do wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego oraz ilości pobranych próbek (która jego zdaniem jest za mała w stosunku do ilości zabezpieczonych przedmiotów) nie przekonuje, aby zarządzenie zniszczenia przedmiotów opisanych w punkcie 1 postanowienia i pozostawienie tylko ich próbek nie zapewniało prawidłowego toku postępowania. W uzasadnieniu zażalenia obrońca podejrzanego wyraża wątpliwości, aby przedmioty zabezpieczone w miejscowości P., ul. (...), należały do tych, o których mowa w § 2 art. 232a k.p.k., odwołującego się do § 1 tegoż przepisu, a więc by były to środki, czy substancje w rozumieniu ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wątpliwości te rozwiewa, zalegające w aktach Ap V Ds. 14/12 sprawozdanie z badań, przeprowadzonych Izbę Celną w P. Wydział Laboratorium (...). W opiniach zawartych w tych sprawozdaniach wskazuje się, iż jest to środek odurzający. Z roślin oraz suszu zabezpieczono 13 reprezentatywnych próbek, które zostały poddane dalszym badaniom przez w/w podmiot (sprawozdania zalegają również w aktach o sygn. j.w.). Wyniki badań potwierdzają w każdej próbce obecność D. - 9 (...) od 0,17 do 13,00 %. Są to zatem przedmioty i substancje, o jakich mowa w § 2 art. 232a k.p.k.

Ustawodawca – co zasadnie podnosi autor zażalenia- wskazał miejsce przechowywania substancji psychotropowych i środków odurzających w §

3 pkt 1 ppkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i miejsca przechowywania w postępowaniu karnym przedmiotów i substancji stwarzających niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia oraz warunków i sposobu ich zniszczenia (Dz. U. Nr 108, poz. 1025), ale przewidział również możliwości ich zniszczenia w art. 232 - a §

2 k.p.k., jeżeli będzie wystarczające dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania przechowywanie próbek w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań tych przedmiotów lub substancji. Pozostaje

w zgodzie z doświadczeniem życiowym fakt, iż ilość zabezpieczonych roślin oraz to, że są w różnej fazie wzrostowej utrudnia, a wręcz uniemożliwia prawidłowe ich przechowywanie. Konieczne byłoby stworzenie ku temu odpowiednich warunków. Sąd I instancji zasadnie uznał, iż pozostawienie zabezpieczonych w sprawie o sygn. akt Ap V Ds. 14/12 w miejscowości P., ul. (...), przedmiotów w postaci 13 próbek pobranych zabezpieczonych roślin i suszu konopi, wyszczególnionych

w protokole przekazania próbek towarów pozostałych po badaniach nr (...), i przechowywanie ich w pomieszczeniach Komendy Wojewódzkiej Policji w R. do czasu zakończenia postępowania, będzie wystarczające dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny rozstrzygnął jak na wstępie.